

ת"פ (קריות) 56441-03-24 - מדינת ישראל נ' דמיטרי מאייר

ת"פ (קריות) 56441-03-24 - מדינת ישראל נ' דמיטרי מאיירשולם קריות

ת"פ (קריות) 56441-03-24

מדינת ישראל

נגד

דמיטרי מאייר

בית משפט השלום בקריות

[17.06.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בשני אישומים כמפורט להלן:
(-) באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירת פריצה לרכב, לפי סעיף 413'ו' רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; נטילת/החזקת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם, לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 (להלן - חוק שירותי תשלום); ושימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום, לפי סעיף 40(ג)(2) לחוק שירותי תשלום.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.3.24 בשעה 22:57 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לרכבה של המתלוננת שחנה במרכז ביג בקריות. הנאשם הכניס את גופו דרך חלון הרכב שהיה פתוח וגנב מתוכו ארנק ובו תעודת זהות, רישיון נהיגה וכרטיס אשראי. עוד באותו הלילה, בין השעות 23:11-23:20 ביצע הנאשם תשעה שימושים לרעה בכרטיס האשראי של המתלוננת, בשני בתי עסק, בסכום כולל של 1,605 ₪ (הערה: דומה שקיימת טעות חישוב בכתב האישום וזהו הסכום הנכון; בכל מקרה זולת שתי עסקאות בסך כולל של 451 ₪ כל יתר העסקאות סורבו). באחד מבתי העסק בו ביצע הנאשם את חלק מהעסקאות, חשד בו העובד אשר יצא אחריו מבית העסק וביקש שיחזיר את הרכוש שקנה. הנאשם בתגובה איים עליו באומרו "תעזוב אותי זה שלי אני אוציא עליך שפיץ".

(-) באישום השני הורשע הנאשם בעבירת שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום, לפי סעיף 40(ג) (2) והחזקת רכוש החשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 16.1.24, בין השעות 21:00-23:00 התפרץ אדם שזהותו אינה ידועה לרכבו של המתלונן שחנה בקריית אתא וגנב ממנו ארנק ובו כרטיס חיוב. עוד באותו היום, בשעה 23:09, עשה הנאשם שימוש בכרטיס החיוב הגנוב בסכום של 234 ₪. טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלים טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת המעשים ומדיניות הענישה ונטען כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום בשל ריחוק הזמן והמתלוננים השונים. ביחס לאישום הראשון נטען למתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל ובאישום השני בין מספר חודשי מאסר לבין 10 חודשי מאסר ולחילופין נטען למתחם ענישה אחד הנע בין 14-28 חודשי מאסר בפועל. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל למשך 16 חודשים וענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם טען כי על רקע סמיכות הזמנים והדמיון בביצוע העבירות יש לקבוע מתחם ענישה אחד לשני האישומים, הנע בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר והוצגה פסיקה. נטען כי באישום הראשון לא מדובר בפריצה אלימה לרכב ובכל מקרה השימושים שעשה הנאשם בכרטיסי החיוב היו לצורך רכישת מוצרים בסיסיים ובסכומים נמוכים. הסנגור ביקש להדגיש את התיקון שנערך בכתב האישום שמקורו בקשיים ראייתיים, וכן את העובדה כי מדובר בנאשם שהודה במעשיו ועברו הפלילי בעבירות רכוש התיישן. בסיכומו של דבר עתר הסנגור להטיל עונש של מספר חודשי מאסר בודדים.

4. הנאשם לא ביקש לשאת דברים וציין "אין לי מה להגיד".
דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. המאשימה ביקשה לראות בכל אישום אירוע נפרד וההגנה עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד לשני האישומים. דעתי כדעת המאשימה. מדובר באירועים שבוצעו במועדים ובמקומות שונים, בהפרש זמן ניכר, כלפי מתלוננים שונים וללא כל קשר מהותי-ענייני זה לזה. רוצה לומר שהרושם הכללי הוא שמדובר במועדות עבריינית אך לאו דווקא בתכנית עבריינית אחת המקיימת את מבחן הקשר ההדוק. משכך, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום. עם זאת, בכוונתי להטיל על הנאשם עונש אחד כולל בגין כל העבירות שבכתב האישום, שכן קביעת עונש נפרד בגין כל אישום תהא בבחינת התחשבנות מחמירה מידי עם הנאשם וראוי לקבוע עונש כולל המביא בחשבון את מכלול הנסיבות. כך גם ביקשה המאשימה.

6. הערכים המוגנים בבסיס העבירות ברורים. מדובר בפגיעה ברכוש הציבור, בטחונו ופרטיותו. כמו כן מדובר בפגיעה בוודאות העסקאות המבוצעות בכרטיסי חיוב. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות אציין כי העבירה באישום הראשון לא בוצעה באלימות ולא נגרם כל נזק לרכב, אלא מדובר למעשה "בניצול" העובדה שחלון הרכב היה פתוח. עם זאת הנאשם ביצע מספר לא מבוטל של עסקאות בכרטיס החיוב שנגב, אם כי סכומן אינו גבוה ורוב העסקאות סורבו מלבד שתי עסקאות בסכום כולל של 451 ₪. כן יש להביא בחשבון את האיום שהפנה הנאשם לעבר העובד במקום שהיה חמור בוטה. באישום השני יוחסה לנאשם עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב בלבד ללא כל מעורבות בגניבתו או ידיעה על אופן השגת הכרטיס. עם זאת, הוא ביצע בכרטיס עסקה בכוונה להונות בסך 234 ₪.

7. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2020/23 אורי סוויסה נ' מדינת ישראל (12.3.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע עם אחרים בשני כתבי אישום בעבירות התפרצות לשני רכבים, גניבה והונאה בכרטיסי חיוב ונידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים; עפ"ג 37300-11-22 מחמד סלים נ' מדינת ישראל (27.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב ונידון למאסר בפועל למשך חודש ויום (בשל סירובו לבצע עבודות שירות). ערעורו נדחה ונקבע כי "העונש שנגזר על המערער הוא עונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער"; עפ"ג 21674-08-19 הייב נ' מדינת ישראל (23.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 53546-02-19 בוחוט נ' מדינת ישראל (22.5.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע באירוע אחד של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, פיצוי ופסילה בפועל; עפ"ג 21674-08-19 הייב נ' מדינת ישראל (23.10.2019), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 22186-10-16 מדינת ישראל נ' שושנה (10.1.2017), בו התקבל ערעור נאשם על חומרת עונשו והוטלו עליו 30 חודשי מאסר (תוך הפעלת מאסר מותנה בחופף) בגין שישה מקרי התפרצות לרכב ועבירות נלוות ובהן שימוש בכרטיסי חיוב; עפ"ג 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.8.2014), בו קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם עבור התפרצות אחת לרכב וגניבה ממנו נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. בעניין זה החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות התפרצות וגניבה מרכבים והעמיד אותו על 12 חודשי מאסר בפועל חלף שבעה חודשי מאסר; ת"פ 46141-11-23 מדינת ישראל נ' קגן (5.2.2024), בו נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לרכב שכללה ניפוץ שמשה וגניבת שני תיקים שהכילו כסף מזומן וציוד אישי. הנאשם צרף שני תיקים נוספים שעניינם עבירות רכוש ונידון לעשרה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים; ת"פ 43223-01-24 מדינת ישראל נ' ארסן סטוגנייב (12.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה, שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום וניסיון שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 60049-12-22 מדינת ישראל נ' שלמה בן שושן (8.5.2023), בו הורשע נאשם בשני כתבי אישום בעבירות שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד לרכב וקבלת נכס שהושג בפשע ונידון לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ביחס למדיניות הענישה בעבירות איומים אציין שהיא בעלת מנעד רחב ותלויה במהות האיום, מיהות המאיום, נסיבות העניין הכוללות ונסיבות העושה עצמו. לצורך הדגמה אפנה לפסקי הדין הבאים: ע"פ 38269-12-18 משולמי נ' מדינת ישראל (6.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות איומים כלפי שכניו כי "ישרוף וישחט אותם" וזאת על רקע סכסוך מתמשך בנוגע לזכויות רכושיות בקרקע. על הנאשם, בעל עבר צבאי ממשי שעברו נקי, הוטל מאסר על תנאי והתחייבות ובית המשפט המחוזי ציין כי "מדובר במי שהורשע בעבירת איומים ברף הגבוה שלה, והעונש שהושת עליו הוא מקל ביותר"; ת"פ 28311-06-21 מדינת ישראל נ' צרפתי (16.12.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים על נציגת וועד הבית המשותף ונקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נגזרו חמישה חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 10141-03-21 מדינת ישראל נ' זועבי (3.5.2021), בו נידון נאשם לחודשיים מאסר בדרך של עבודות שירות בגין עבירת איומים כלפי עורכת דינו וזאת על רקע חוסר שביעות רצון מאופן טיפולה.

8. לאור כך אני סבור שמתחם הענישה ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם באישום הראשון נע בן עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלוות ואילו מתחם הענישה ההולם את העבירות באישום השני נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל. קביעת עונשו של הנאשם

9. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים על כך שיש לגזור את הדין בגדרי המתחמים וכי אין מקום להביא בחשבון שיקולי שיקום. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לזכותו את הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי ואת הצורך בעדויות המתלוננים וביטאה קבלת אחריות וחרטה. עוד הבאתי בחשבון את תקופת מעצרו עד כה, שלעיתים תנאיו קשים ממאסר. מנגד, הבאתי בחשבון לחומרה כי מדובר במי שעברו הפלילי מכביד יחסית וזהו אינו מאסרו הראשון. עם זאת, הבאתי בחשבון כי הרשעתו היחידה בעבירת רכוש התיישנה ובוצעה לפני שנים רבות.

10. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו- 12.3.2024.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ג. פיצוי למתלוננת, ע"ת מס' 5, בסך 500 ₪.

הסכום ישולם עד יום 1.11.24. המאשימה תודיע למזכירות את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה תוכנו של גזר הדין.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, במעמד הצדדים.